

Lukemisto

Genesis 1:1–3:24

1 ¹ בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: ² וְהָאָרֶץ הִיְתָה תֵהוֹ וְבָהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: ³ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי־אֹר: ⁴ וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: ⁵ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד: פ

⁶ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם: ⁷ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן: ⁸ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי: פ

⁹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי־כֵן: ¹⁰ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אָרֶץ וְלַמְקוֹה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: ¹¹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מְזֻרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְרִי לְמִינֹו אֲשֶׁר זֶרְעוּבוּ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: ¹² וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מְזֻרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה־פְרִי אֲשֶׁר זֶרְעוּבוּ לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: ¹³ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: פ

¹⁴ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם: ¹⁵ וְהָיוּ לְמְאֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם

KR1933

1 Alussa loi Jumala taivaan ja maan. 2 Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan Henki liikkui vetten päällä. 3 Ja Jumala sanoi: »Tulkoon valkeus». Ja valkeus tuli. 4 Ja Jumala näki, että valkeus oli hyvä; ja Jumala erotti valkeuden pimeydestä. 5 Ja Jumala kutsui valkeuden päiväksi, ja pimeyden hän kutsui yöksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, ensimmäinen päivä. 6 Ja Jumala sanoi: »Tulkoon taivaanvahvuus vetten välille erottamaan vedet vesistä». 7 Ja Jumala teki taivaanvahvuuden ja erotti vedet, jotka olivat taivaanvahvuuden alla, vesistä, jotka olivat taivaanvahvuuden päällä; ja tapahtui niin. 8 Ja Jumala kutsui vahvuuden taivaaksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, toinen päivä. 9 Ja Jumala sanoi: »Kokoontukoot vedet, jotka ovat taivaan alla, yhteen paikkaan, niin että kuiva tulee näkyviin». Ja tapahtui niin. 10 Ja Jumala kutsui kuivan maaksi, ja paikan, mihin vedet olivat kokoontuneet, hän kutsui mereksi. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. 11 Ja Jumala sanoi: »Kasvakoon maa vihantaa, ruohoja, jotka tekevät siementä, ja hedelmäpuita, jotka lajiensa mukaan kantavat maan päällä hedelmää, jossa niiden siemen on». Ja tapahtui niin: 12 maa tuotti vihantaa, ruohoja, jotka tekivät siementä lajiensa mukaan, ja puita, jotka lajiensa mukaan kantoivat hedelmää, jossa niiden siemen oli. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. 13 Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kolmas päivä. 14 Ja Jumala sanoi: »Tulkoot valot taivaanvahvuuteen erottamaan päivää yöstä, ja olkoot ne merkkeinä osoittamassa aikoja, päiviä ja vuosia, 15 ja olkoot valoina taivaanvah-

vuudella paistamassa maan päälle». Ja tapahtui niin: 16 Jumala teki kaksi suurta valoa, suuremman valon hallitsemaan päivää ja pienemmän valon hallitsemaan yötä, sekä tähdet. 17 Ja Jumala pani ne taivaanvahvuuteen, paistamaan maan päälle¹⁸ ja hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon pimeästä. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. 19 Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, neljäs päivä. 20 Ja Jumala sanoi: »Viliskööt vedet eläviä olentoja, ja lentäkööt linnut maan päällä, taivaanvahvuuden alla». 21 Ja Jumala loi suuret merieläimet ja kaikkinaiset liikkuvat, vesissä vilisevät elävät olennot, kunkin lajinsa mukaan, ja kaikkinaiset siivekkäät linnut, kunkin lajinsa mukaan. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. 22 Ja Jumala siunasi ne sanoen: »Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää meren vedet, ja linnut lisääntykööt maan päällä». 23 Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, viides päivä. 24 Ja Jumala sanoi: »Tuotakoon maa elävät olennot, kunkin lajinsa mukaan, karjaeläimet ja matelijat ja metsäeläimet, kunkin lajinsa mukaan». Ja tapahtui niin: 25 Jumala teki metsäeläimet, kunkin lajinsa mukaan, ja karjaeläimet, kunkin lajinsa mukaan, ja kaikki maan matelijat, kunkin lajinsa mukaan. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. 26 Ja Jumala sanoi: »Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme; ja vallitkoot he meren kalat ja taivaan linnut ja karjaeläimet ja koko maan ja kaikki matelijat, jotka maassa matelevat». 27 Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät. 28 Ja Jumala siunasi heidät, ja Jumala sanoi heille: »Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa ja tehkää se itsellenne alamaiseksi; ja vallitkaa meren kalat ja taivaan linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet». 29 Ja Jumala sanoi: »Katso, minä annan teille kaikkinaiset siementä tekevät ruohot, joita kasvaa kaikkialla maan päällä, ja kaikki puut, joissa on siementä tekevä hedelmä; olkoot ne teille ravinnoksi. 30 Ja kaikille metsäeläimille ja kaikille taivaan linnuille ja kaikille, jotka maassa matelevat ja joissa on elävä henki, minä annan kaikkinaiset viheriät ruohot ravinnoksi». Ja tapahtui niin. 31 Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä hän tehnyt oli, ja katso, se oli sangen hyvää. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kuudes päivä.

לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: ¹⁶ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים
אֶת־הַמְּאֹר הַגָּדֹל לְמַמְשֵׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשֵׁלֶת הַלַּיְלָה
וְאֵת הַכּוֹכָבִים: ¹⁷ וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרִקְיעַ שְׁמַיִם לְהָאִיר עַל־
הָאָרֶץ: ¹⁸ וּלְמַשֵּׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיִּרְא
אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: ¹⁹ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי: פ

²⁰ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יַעֲוֹף עַל־הָאָרֶץ
עַל־פְּנֵי רִקְיעַ שְׁמַיִם: ²¹ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת
כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה | הַרְמֹשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף
לְמִינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: ²² וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ
וּמְלֹאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ: ²³ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם
חַמִּישִׁי: פ

²⁴ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וּרְמֵשׁ וְחַיִּתוֹ־אָרֶץ
לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן: ²⁵ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיִּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה
לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רְמֵשׁ הָאֲדָמָה לְמִינָהּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: ²⁶ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיְרִדּוּ בְדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף שְׁמַיִם
וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ: ²⁷ וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים | אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא
אֹתָם: ²⁸ וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֹאוּ אֶת־
הָאָרֶץ וּכְבֹשׁוּ וּרְדוּ בְּדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף שְׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הַרְמֵשֶׁת עַל־
הָאָרֶץ: ²⁹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב | זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר
עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה
לְאֹכְלָהּ: ³⁰ וְלָכָל־חַיִּת הָאָרֶץ וְלָכָל־עוֹף שְׁמַיִם וְלָכָל | רוֹמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֵרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי־כֵן: ³¹ וַיִּרְא אֱלֹהִים
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי: פ

a חַיִּתוֹ on st. cstr. < חַיָּה.

2 וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: ² וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי^a מְכַל־מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: ³ וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל־מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: פ

⁴ אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם בַּיּוֹם עָשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אָרֶץ וּשְׁמַיִם: ⁵ וְכָל־שֵׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרֵם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרֵם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אֵין לַעֲבֹד אֶת־הָאָדָמָה: ⁶ וְאָד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהַשָּׂקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי־הָאָדָמָה: ⁷ וַיִּצְרֹךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עֹפֶרֶת מִן־הָאָדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשֹׁמֶת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה: ⁸ וַיִּטֵּעַ יְהוָה אֱלֹהִים גִּן־בְּעֵדֶן מִקְדָּם וַיִּשְׂם שְׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר: ⁹ וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאָדָמָה כָּל־עֵץ נִחְמָד לְמַרְאֵה וְטוֹב לְמֵאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֵּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע:

¹⁰ וַנְּהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגֵּן וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעַה רְאשִׁים: ¹¹ שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל־אָרֶץ הַחַוִּילָה אֲשֶׁר־שָׁם הַזָּהָב: ¹² וְזֶה־בַּהֶב הָאָרֶץ הוּא טוֹב שֵׁם הַבְּדֵלָח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם: ¹³ וְשֵׁם־הַנְּהָר הַשֵּׁנִי גִיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֶת כָּל־אָרֶץ כּוּשׁ: ¹⁴ וְשֵׁם הַנְּהָר הַשְּׁלִישִׁי חַדְקֵל הוּא הַהִלְךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנְּהָר הַרְבִּיעִי הוּא פָּרַת:

¹⁵ וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיִּנְתְּהוּ בְּגִן־עֵדֶן לַעֲבֹדָה וּלְשִׁמְרָה: ¹⁶ וַיִּצְוֵה יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מְכַל עֵץ־הַגֵּן אָכַל תֹּאכְלֵ: ¹⁷ וּמִעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בַיּוֹם אָכַלְתָּ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת: ¹⁸ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר בְּנִגְדּוֹ: ¹⁹ וַיִּצְרֹךְ יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאָדָמָה כָּל־חִית הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לְרִאיוֹת מֵהַיְקָרָאִל וְכָל־אֲשֶׁר יְקָרָא־לּוֹ הָאָדָם נִפְשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ: ²⁰ וַיְקַרְא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה

a Samarialainen Pentateukki הששי, samoin Septuagintan pohjateksti.

1 Niin tulivat valmiiksi taivas ja maa kaikkine joukkoinensa.
2 Ja Jumala päätti seitsemäntenä päivänä työnsä, jonka hän oli tehnyt, ja lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikesta työstänsä, jonka hän oli tehnyt. 3 Ja Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, koska hän sinä päivänä lepäsi kaikesta luomistyöstänsä, jonka hän oli tehnyt. 4 Tämä on kertomus taivaan ja maan synnystä, kun ne luotiin. Siihen aikaan kun Herra Jumala teki maan ja taivaan, 5 ei ollut vielä yhtään kedon pensasta maan päällä, eikä vielä kasvanut mitään ruohoa kedolla, koska Herra Jumala ei vielä ollut antanut sataa maan päälle eikä ollut ihmistä maata viljelemässä, 6 vaan sumu nousi maasta ja kasteli koko maan pinnan. 7 Silloin Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieramiinsa elämän hengen, ja niin ihmisestä tuli elävä sielu. 8 Ja Herra Jumala istutti paratiisin Eedeniin, itään, ja asetti sinne ihmisen, jonka hän oli tehnyt. 9 Ja Herra Jumala kasvatti maasta kaikkinaisia puita, ihania nähdä ja hyviä syödä, ja elämän puun keskelle paratiisia, niin myös hyvän- ja pahantiedon puun. 10 Ja Eedenistä lähti joki, joka kasteli paratiisia, ja se jakaantui sieltä neljään haaraan. 11 Ensimmäisen nimi on Piison; se kiertää koko Havilan maan, jossa on kultaa; 12 ja sen maan kulta on hyvää. Siellä on myös bedellion-pihkaa ja onyks-kiveä. 13 Toisen virran nimi on Giijon; se kiertää koko Kuusin maan. 14 Kolmannen virran nimi on Hiddekel; se juoksee Assurin editse. Ja neljäs virta on Eufrat. 15 Ja Herra Jumala otti ihmisen ja pani hänet Eedenin paratiisiin viljelemään ja varjelemaan sitä. 16 Ja Herra Jumala käski ihmistä sanoen: »Syö vapaasti kaikista muista paratiisin puista, 17 mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman». 18 Ja Herra Jumala sanoi: »Ei ole ihmisen hyvä olla yksinänsä, minä teen hänelle avun, joka on hänelle sopiva». 19 Ja Herra Jumala teki maasta kaikki metsän eläimet ja kaikki taivaan linnut ja toi ne ihmisen eteen nähdäkseen, kuinka hän ne nimittäisi; ja niinkuin ihminen nimitti kunkin elävän olennon, niin oli sen nimi oleva. 20 Ja ihminen antoi nimet kaikille karjaeläimille ja taivaan linnuille

ja kaikille metsän eläimille. Mutta Aadamille ei löytynyt apua, joka olisi hänelle sopinut. 21 Niin Herra Jumala vaivutti ihmisen raskaaseen uneen, ja kun hän nukkui, otti hän yhden hänen kylkiluistaan ja täytti sen paikan lihalla. 22 Ja Herra Jumala rakensi vaimon siitä kylkiluusta, jonka hän oli ottanut miehestä, ja toi hänet miehen luo. 23 Ja mies sanoi: »Tämä on nyt luu minun luistani ja liha minun lihastani; hän kutsuttakoon miehettäreksi, sillä hän on miehestä otettu». 24 Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liityköön vaimoonsa, ja he tulevat yhdeksi lihaksi. 25 Ja he olivat molemmat, mies ja hänen vaimonsa, alasti eivätkä hävenneet toisiaan. 1 Mutta käärme oli kavalin kaikista kedon eläimistä, jotka Herra Jumala oli tehnyt; ja se sanoi vaimolle: »Onko Jumala todellakin sanonut: 'Älkää syökö kaikista paratiisin puista'?» 2 Niin vaimo vastasi käärmeelle: »Me saamme syödä muiden puiden hedelmiä paratiisissa, 3 mutta sen puun hedelmästä, joka on keskellä paratiisia, on Jumala sanonut: 'Älkää syökö siitä älkääkö koskeko siihen, ettette kuolisi'». 4 Niin käärme sanoi vaimolle: »Ette suinkaan kuole; 5 vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmänne, ja te tulette niinkuin Jumala tietämään hyvän ja pahan». 6 Ja vaimo näki, että siitä puusta oli hyvä syödä ja että se oli ihana katsella ja suloinen puu antamaan ymmärrystä; ja hän otti sen hedelmästä ja söi ja antoi myös miehelleen, joka oli hänen kanssansa, ja hänkin söi. 7 Silloin aukenivat heidän molempain silmät, ja he huomasivat olevansa alasti; ja he sitoivat yhteen viikunapuun lehtiä ja tekivät itselleen vyöverhot. 8 Ja he kuulivat, kuinka Herra Jumala käyskenteli paratiisissa illan viileydessä. Ja mies vaimoineen lymysi Herran Jumalan kasvojen edestä paratiisin puiden sekaan. 9 Mutta Herra Jumala huusi miestä ja sanoi hänelle: »Missä olet?» 10 Hän vastasi: »Minä kuulin sinun askeleesi paratiisissa ja pelkäsin, sillä minä olen alasti, ja sentähden minä lymysin». 11 Ja hän sanoi: »Kuka sinulle ilmoitti, että olet alasti? Etkö syönyt siitä puusta, josta minä kielsin sinua syömästä?» 12 Mies vastasi: »Vaimo, jonka annoit olemaan minun kanssani, antoi minulle siitä puusta, ja minä söin». 13 Niin Herra Jumala sanoi vaimolle: »Mitäs olet tehnyt?» Vaimo vastasi: »Käärme petti minut, ja minä söin». 14 Ja Herra Jumala sanoi käärmeelle: »Koska tämän teit, kirottu ole sinä kaikkien karjaeläinten ja kaikkien metsän eläinten joukossa. Vatsallasi sinun pitää käymän ja tomua syömän koko elinaikasi.

וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מִצָּא עֹזר כַּנְּגֻדּוֹ: ²¹ וַיִּפֹּל
יְהוָה אֱלֹהִים | תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצְלָעוֹתָיו וַיִּסְגֶּר בָּשָׂר
תַּחֲתָנָה: ²² וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים | אֶת־הַצֶּלַע אֲשֶׁר־לָקַח מִזֶּה־הָאָדָם לְאִשָּׁה
וַיְבָאָהּ אֶל־הָאָדָם: ²³ וַיֹּאמֶר הָאָדָם

זֹאת הַפֶּעַם עֵצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי

לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ־זֹאת:

²⁴ עַל־כֵּן יַעֲזֹב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר
אֶחָד: ²⁵ וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם עֶרוּמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ:

3 ¹ וְהִנְחֹשׁ הָיָה עֲרוֹם מְכַל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הַגֶּן: ² וַתֹּאמֶר
הָאִשָּׁה אֶל־הִנְחֹשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגֶּן נֹאכַל: ³ וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־
הַגֶּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בּוֹ פֶן־תִּמְתּוּן: ⁴ וַיֹּאמֶר
הִנְחֹשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מֹות תִּמְתּוּן: ⁵ כִּי יִדַע אֱלֹהִים כִּי בְיוֹם אֲכַלְכֶם
מִמֶּנּוּ וּנְפַקְחוּ עֵינֵיכֶם וְהִייתֶם כְּבְּאֱלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע: ⁶ וַתִּרְאֵהָ הָאִשָּׁה
כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכָל וְכִי תֹאווֶה־הוּא לְעֵינַיִם וּנְחַמֵּד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח
מִפְּרִיָּו וַתֹּאכַל וַתֵּן גַּם־לְאִשָּׁה עִמָּהּ וַיֹּאכְלוּ: ⁷ וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם
וַיִּדְעוּ כִּי עִרְמָם הֵם וַיִּתְפָּרוּ עָלֶיהָ תֹאנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת: ⁸ וַיִּשְׁמְעוּ
אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְּהַלֵּךְ בְּגֵן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ
מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגֶּן: ⁹ וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם
וַיֹּאמֶר לוֹ אַיֶּכָּה: ¹⁰ וַיֹּאמֶר אֶת־קִלְדָּךְ שָׁמַעְתִּי בְּגֵן וְאִירָא כִּי־עִירַם אֲנֹכִי
וְאֶחָבָא: ¹¹ וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עִירַם אֶתָּה הַמִּן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
לְבַלְתִּי אֲכַל־מִמֶּנּוּ אֲכַלְתָּ: ¹² וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי
הוּא נָתַנְהָ־לִי מִן־הָעֵץ וְאֹכַל: ¹³ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאִשָּׁה מַה־זֹּאת
עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הִנְחֹשׁ הַשִּׂיאָנִי וְאֹכַל: ¹⁴ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים |
אֶל־הִנְחֹשׁ

כִּי עָשִׂיתָ זֹאת אֲרוּר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה
עַל־גְּחֹנֶךָ תֵּלֵךְ וְעַפְּרָ תֹאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ:

¹⁵ וְאִיבָה | אִשִּׁית בֵּינֶךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זָרְעֶךָ וּבֵין זָרְעָהּ

הוּא יִשׁוּפֶךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפְנוּ עָקֵב: ס

¹⁶ אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר

הַרְּבֵה אֲרֵבָה עֲצֻבוּנְךָ וְהִרְנֵךְ בְּעֶצֶב תִּלְדֵי בָנִים

וְאֶל־אִישׁךָ תִּשְׁוָקֶתְךָ וְהוּא יִמְשָׁל־בְּךָ: ס

¹⁷ וְלְאָדָם אָמַר כִּי־שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וַתֹּאכַל מִזֶּה־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ

לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ

אֲרוּרָה הָאָדָמָה בְּעִבּוּרְךָ

בְּעֶצְבוֹן תֹּאכְלֶנָה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

¹⁸ וְקוֹץ וְדַרְדָּר תִּצְמִיחַ לְךָ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה:

¹⁹ בְּזַעַת אִפְּיךָ תֹאכַל לֶחֶם

עַד שׁוּבֶךָ אֶל־הָאָדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ

כִּי־עַפְּרָ אַתָּה וְאֶל־עַפְּרָ תָשׁוּב:

²⁰ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הוּא הִיְתָה אִם כָּל־חַי: ²¹ וַיַּעַשׂ יְהוָה

אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנּוֹת עוֹר וַיִּלְבָּשֵׁם: פ

²² וַיֹּאמֶר | יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב וְרָע וְעַתָּה |

פְּוִי־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מִעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחַי לְעֹלָם: ²³ וַיִּשְׁלַחְהוּ יְהוָה

אֱלֹהִים מִגֹּז־עֵדֶן לְעַבֵּד אֶת־הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם: ²⁴ וַיִּגְרַשׂ אֶת־

הָאָדָם וַיִּשְׁכֹּן מִקֶּדֶם לְגוֹ־עֵדֶן אֶת־הַכְּרָבִים וְאֵת לְהַט הַחֶרֶב הַמַּתֵּה־פָּכֶת

לְשֹׂמֵר אֶת־דְּרָךְ עֵץ הַחַיִּים: ס

15 Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapähän.» 16 Ja vaimolle hän sanoi: »Minä teen suuriksi sinun raskautesi vaivat, kivulla sinun pitää synnyttämän lapsia; mutta mieheesi on sinun halusi oleva, ja hän on sinua vallitseva». 17 Ja Aadamille hän sanoi: »Koska kuulit vaimoasi ja söit puusta, josta minä kielsin sinua sanoen: 'Älä syö siitä', niin kirottu olkoon maa sinun tähtesi. Vaivaa nähden sinun pitää elättämän itseäsi siitä koko elinaikasi; 18 orjantappuroita ja ohdakkeita se on kasvava sinulle, ja kedon ruohoja sinun on syötävä. 19 Otsasi hiessä sinun pitää syömän leipäsi, kunnes tulet maaksi jälleen, sillä siitä sinä olet otettu. Sillä maasta sinä olet, ja maaksi pitää sinun jälleen tuleman.» 20 Ja mies antoi vaimolleen nimen Eeva, sillä hänestä tuli kaiken elävän äiti. 21 Ja Herra Jumala teki Aadamille ja hänen vaimollensa puvut nahasta ja puki ne heidän yllensä. 22 Ja Herra Jumala sanoi: »Katso, ihminen on tullut sellaiseksi kuin joku meistä, niin että hän tietää hyvän ja pahan. Kun ei hän nyt vain ojentaisi kättänsä ja ottaisi myös elämän puusta ja söisi ja eläisi iankaikkisesti!» 23 Niin Herra Jumala ajoi hänet pois Eedenin paratiisista viljelemään maata, josta hän oli otettu. 24 Ja hän karkoitti ihmisen ja asetti Eedenin paratiisin itäpuolelle kerubit ynnä välkkyvän, leimuavan miekan vartioitsemaan elämän puun tietä.

1 Ja Mooses kutsui kokoon kaiken Israelin ja sanoi heille: »Kuule, Israel, nämä käskyt ja oikeudet, jotka minä tänä päivänä julistan teidän korvienne kuullen. Oppikaa ne ja noudattakaa niitä tarkoin. 2 Herra, meidän Jumalamme, teki liiton meidän kanssamme Hoo-rebilla. 3 Herra ei tehnyt tätä liittoa meidän isiemme kanssa, vaan meidän kanssamme, jotka olemme tässä tänä päivänä, kaikkien meidän kanssamme, jotka nyt elämme. 4 Kasvoista kasvoihin Herra puhui teidän kanssanne vuorelta, tulen keskeltä. 5 Minä seisoin silloin Herran ja teidän välillä ja ilmoitin teille Herran sanan, sillä te pelkäsitte tulta ettekä nousseet vuorelle. Hän sanoi: 6 'Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka vein sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. 7 Älä pidä muita jumalia minun rinnallani. 8 Älä tee itsellesi jumalankuvaa, älä mitään kuvaa, älä niistä, jotka ovat ylhäällä taivaassa, älä niistä, jotka ovat alhaalla maan päällä, äläkä niistä, jotka ovat vesissä maan alla. 9 Älä kumarrakaan niitä äläkä palvele niitä. Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka kostan isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen, niille, jotka minua vihaavat; 10 mutta teen laupeuden tuhansille, jotka minua rakastavat ja pitävät minun käskyni. 11 Älä turhaan lausu Herran, sinun Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka hänen nimensä turhaan lausuu. 12 Ota vaari lepopäivästä, niin että sen pyhität, niinkuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua käsenyt. 13 Kuusi päivää tee työtä ja toimita kaikki askareesi; 14 mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti; silloin älä mitään askareita toimita, älä sinä älköönkä sinun poikasi tai tyttäresi, sinun palvelijasi tai palvelijattaresi, sinun härkäsi, aasisi tai muu juhtasi älköönkä muukalaisesi, joka sinun porteissasi on, että palvelijasi ja palvelijattaresi saisivat levätä niinkuin sinäkin. 15 Ja muista, että itse olit orjana Egyptin maassa ja että Herra, sinun Jumalasi, vei sinut sieltä pois väkevällä kädellä ja ojenne-

Deuteronomium 5:1–24, 6:1–9,20–25

5 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה׃ אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל׃ אֶת־הַחֻקִּים
וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר׃ בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם
לְעִשְׂתָּם׃ 2 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּנוּ בְרִית בְּחָרֵב׃ 3 לֹא אֶת־אֲבֹתֵינוּ
כָּרַת יְהוָה אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אֲתָנוּ וְאֲנַחְנוּ אֵלֶּה פָּה הַיּוֹם כָּלְנוּ
חַיִּים׃ 4 פָּנִים׃ בְּפָנִים דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ 5 אָנֹכִי
עֹלָם בְּיַד יְהוָה וּבִינֵיכֶם בָּעֵת הַהִוא׃ לְהַגִּיד לָכֶם אֶת־דְּבַר יְהוָה כִּי יִרְאֶתֶם
מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא־עֲלִיתֶם בְּהָר לֵאמֹר׃ ׀

6 אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים׃ 7 לֹא
יְהִי־לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנֶיךָ׃ 8 לֹא־תַעֲשֶׂה־לְךָ פִּסֵּל׃ כָּל־תְּמוּנָה
אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם׃ מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם׃ מִתַּחַת
לָאָרֶץ׃ 9 לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם׃ כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא
פֶּקֶד עֵינָי אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־רַבְעִים לְשָׁנָאִי׃ 10 וְעָשֵׂה
חֻסֵּד לְאֲלֹפִים לְאֵהָבִי וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתַי׃ ׀

11 לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׂוּא כִּי לֹא יִנְקֹה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר־יִשָּׂא
אֶת־שְׁמוֹ לְשׂוּא׃ ׀

12 שָׁמֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁ׃ כַּאֲשֶׁר צִוָּה׃ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

13 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלָאכְתֶּךָ׃

14 וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת׃ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ־

וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמָּתֶךָ וְשׂוֹרְךָ וְחֹמְרֶךָ וְכָל־בְּהֵמָתֶךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ

לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְאִמָּתֶךָ כַּמִּוֶּךָ׃

15 וְזָכַרְתָּ כִּי־עַבֵּד הָיִיתָ׃ בָּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיַד

a Qal. part. Muuten verbiä דבר käytetään pi^{cc}elissä.

b Ketiv יהוא qere יהויא.

c Qere מצותי (P) tarjoaa selvästikin tässä oikean lukutavan. Taustalla on käsikirjoituksissa tavallinen 1/7-sekaannus.

חזקה ובזרע נטויה על-כן צוה יהוה אלהיך לעשות את-יום השבת: ס
 16 כבוד את-אביך ואת-אמך כאשר צוה יהוה אלהיך למען יאריכון ימיך
 ולמען ייטב לך על האדמה אשר-יהוה אלהיך נתן לך: ס
 17 לא תרצח: ס 18 ולא תנאף: ס 19 ולא תגנב: ס
 20 ולא-תענה ברעך עד שוא: ס
 21 ולא תחמד אשת רעך ס ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו
 שורו וחמרו וכל אשר לרעך: ס

22 את-הדברים האלה דבר יהוה אל-כל-קהלכם בהר מתוך האש
 הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על-שני לוחת אבנים ויתנם
 אלי: 23 ויהי כשמעכם את-הקול מתוך החושך וההר בער באש
 ותקרבו אלי כל-ראשי שבטיכם וזקניכם: 24 ותאמרו הן הראנו יהוה
 אלהינו את-כבודו ואת-גדלו ואת-קלו שמענו מתוך האש היום הזה
 ראינו כי-ידבר אלהים את-האדם וחי:

6 1 וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד
 אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: 2 למען תירא
 את-יהוה אלהיך לשמר את-כל-חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוה אתה
 ובנך ובן-בנך כל ימי חייך ולמען יארכו ימיך: 3 ושמעת ישראל ושמרת
 לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבו מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך
 לך ארץ זבת חלב ודבש: פ

4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: 5 ואהבת את יהוה אלהיך
 בכל-לבבך ובכל-נפשך ובכל-מאדך: 6 והיו הדברים האלה אשר
 אנכי מצוה היום על-לבבך: 7 ושננתם לבניך ודברתם בשבתך
 בביתך ובכלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: 8 וקשרתם לאות על-ידך
 והיו לטטפת בין עיניך:

9 וכתבתם על-מזוזת ביתך ובשעריך: ס

tulla käsivarrella. Sentähden Herra, sinun Jumalasi, käski sinun viettää lepopäivän. 16 Kunnioita isääsi ja äitiäsi, niinkuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua käskenyt, että kauan eläisit ja menestyisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa. 17 Älä tapa. 18 Älä tee huorin. 19 Älä varasta. 20 Älä sano väärää todistusta lähimmäisestäsi. 21 Älä himoitse lähimmäisesi vaimoa. Älä halaja lähimmäisesi huonetta, älä hänen peltoansa, älä hänen palvelijaansa, palvelijatartansa, härkäänsä, aasiansa, äläkään mitään, mikä on lähimmäisesi omaa.’

22 ”Nämä sanat Herra puhui vuorella teille, koko Israelille, tulen ja synkkien pilvien keskeltä mahtavalla äänellä. Muuta hän ei sanonut. Hän kirjoitti sanansa kahteen kivitauluun ja antoi taulut minulle. 23 ”Kun te kuulitte äänen pimeyden keskeltä ja vuori leimusi liekeissä, kaikki teidän heimojenne päämiehet ja vanhimmat tulivat minun luokseni 24 ja sanoivat: ’Herra, meidän Jumalamme, on antanut meidän nähdä kirkkautensa ja suuruutensa, ja me olemme kuulleet hänen äänensä tulen keskeltä. Tänään olemme nähneet, että ihmiset voivat jäädä eloon, vaikka Jumala puhuukin heille.

1 »Ja nämä ovat ne käskyt, säädökset ja oikeudet, jotka Herra, teidän Jumalanne, on käskenyt teille opettaa, että seuraisitte niitä siinä maassa, jota te menette ottamaan omaksenne² - että sinä pelkäisit Herraa, sinun Jumalaasi, ja noudattaisit kaikkia hänen säädöksiänsä ja käskyjänsä, jotka minä sinulle annan, sekä sinä että sinun poikasi ja poikasi poika, kaikkena elinaikanasi, ja että saisit kauan elää. 3 Niin kuule siis, Israel, ja noudata tarkoin niitä, että, niinkuin Herra, sinun isiesi Jumala, on sinulle luvannut, menestyisit ja te lisääntyisitte suuresti siinä maassa, joka vuotaa maitoa ja mettä. 4 Kuule, Israel! Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi. 5 Ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi. 6 Nämä sanat, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, painukoot sydämeesi. 7 Ja teroita niitä lastesi mieleen ja puhu niistä kotona istuessasi ja tietä käydessäsi, maata pannelsasi ja ylös noustesasi. 8 Ja sido ne merkiksi käteesi, ja ne olkoot muistolauseena sinun otsallasi. 9 Ja kirjoita ne talosi pihtipeliin ja portteihisi.

Psalmi 23

¹ מִזְמוֹר לְדָוִד

יְהוָה רֹעִי לֹא אֶחְסָר:

² בְּנֵאֲוֹת דָּשָׂא יִרְבִּיעַנִי עַל־מִי מְנַחֹת יִנְהַלְנִי:

³ נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי־צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ:

⁴ גַּם כִּי־אֵלֶךְ בְּגֵיא צַלְמוֹת לֹא־אִירָא רָע

כִּי־אֲתָה עִמָּדִי שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתְּךָ הִמָּה יִנְחַמְנִי:

⁵ תַּעֲרֹךְ לְפָנַי | שְׁלֹחַן נֶגֶד צַרְרִי

דִּשְׁנַת בִּשְׁמֵן רֹאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָה:

⁶ אֵדָ | טוֹב וַחֲסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל־יְמֵי חַיִּי

וְשִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים:

1 Daavidin virsi. Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu. 2 Viheriäisille niityille hän vie minut lepäämään; virvoittavien vetten tykö hän minut johdattaa. 3 Hän virvoittaa minun sieluni. Hän ohjaa minut oikealle tielle nimensä tähden. 4 Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa, en minä pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani; sinun vitsasi ja sauvasi minua lohduttavat. 5 Sinä valmistat minulle pöydän minun vihollisten silmien eteen. Sinä voitelet minun pääni öljyllä; minun maljani on ylitsevuotavainen. 6 Sula hyvyys ja laupeus seuraavat minua kaiken elinaikani; ja minä saan asua Herran huoneessa päivieni loppuun asti.

11 Sidkia oli kahdenkymmenen yhden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. 12 Hän teki sitä, mikä oli paha Herran, hänen Jumalansa, silmissä: hän ei nöyrytnyt profeetta Jeremian edessä, jonka sana tuli Herran suusta. 13 Myöskin hän kapinoi kuningas Nebukadnessaria vastaan, joka kuitenkin oli vannottanut hänet Jumalan kautta. Hän oli niskuri ja paadutti sydämensä, niin ettei hän kääntynyt Herran, Israelin Jumalan, puoleen. 14 Myös kaikki pappien päämiehet ja kansa harjoittivat paljon uskottomuutta jäljittelemällä pakanain kaikkia kauhistuksia, ja he saastuttivat Herran temppelin, jonka hän oli pyhittänyt Jerusalemissa. 15 Ja Herra, heidän isiensä Jumala, lähetti, varhaisesta alkaen, vähän väliä heille varoituksia sanansaattajainsa kautta, sillä hän sääli kansaansa ja asumustansa. 16 Mutta he pilkkasivat Jumalan sanansaattajia ja halveksivat hänen sanaansa ja häpäisivät hänen profeettojansa, kunnes Herran viha hänen kansaansa kohtaan oli kasvanut niin, ettei apua enää ollut. 17 Niin hän toi heidän kimppuunsa kaldealaisten kuninkaan ja surmautti miekalla heidän nuoret miehensä heidän pyhäkössänsä eikä säästänyt nuorukaista eikä neitosta, ei vanhusta eikä harmaapäätä; kaikki hän antoi tämän käsiin. 18 Ja kaikki Jumalan temppelin kalut, sekä suuret että pienet, ja Herran temppelin aarteet sekä kuninkaan ja hänen päämiestensä aarteet, kaikki hän vei Baabeliin. 19 Jumalan temppeli poltettiin, Jerusalemin muurit revittiin, kaikki sen palatsit poltettiin tulella, ja kaikki sen kallisarvoiset esineet hävitettiin. 20 Ja jotka olivat säilyneet miekalta, ne vietiin pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin. Ja he olivat hänen ja hänen poikiensa palvelijoina, kunnes Persian valtakunta sai vallan. 21 Ja niin toteutui Herran sana, jonka hän oli puhunut Jeremian suun kautta, kunnes maa oli saanut hyvityksen sapateistaan niin kauan kuin se oli autiona, se lepäsi kunnes seitsemänkymmentä vuotta oli kulunut. 22 Mutta Kooreksen, Persian kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena herätti Herra, että täytyisi Herran sana, jonka hän oli puhunut Jeremian suun kautta, Kooreksen, Persian kuninkaan, hengen, niin että tämä koko valtakunnassansa kuulutti ja myös käskykirjassa julistutti näin: 23 »Näin sanoo Koores, Persian kuningas: Kaikki maan valtakunnat on Herra, taivaan Jumala, antanut minulle, ja hän on käskenyt minun rakentaa itsellensä temppelin Jerusalemiin, joka on Juudassa. Kuka vain teidän joukossanne on hänen kansaansa, sen kanssa olkoon Herra, hänen Jumalansa, ja hän menköön sinne.»

Toinen aikakirja 36:11–23

36 ¹¹ בֶּן־עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם: ¹² וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו לֹא נִכְנַע מִלִּפְנֵי יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא מִפִּי יְהוָה: ¹³ וְגַם בְּמָלְךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ אַשּׁוּר הִשְׁבִּיעוּ בְּאֱלֹהִים וַיִּקַּשׂ אֶת־עַרְפוֹ וַיֹּאמֶן אֶת־לִבּוֹ מִשׁוֹב אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: ¹⁴ גַּם כָּל־שָׂרֵי הַכְּהֻנִּים וְהָעַם הִרְבּוּ לְמַעוֹל^a־מַעַל בְּכָל תַּעֲבוֹת הַגּוֹיִם וַיִּטְמְאוּ אֶת־בַּיִת יְהוָה אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ בִּירוּשָׁלַם: ¹⁵ וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם עֲלֵיהֶם בְּיַד מַלְאָכָיו הַשָּׁמַיִם וְשָׁלַח כִּי־חָמַל עַל־עַמּוֹ וְעַל־מְעוֹנָו: ¹⁶ וַיְהִי מִלְּטַבִּים בְּמִלְאָכָי הָאֱלֹהִים וּבַזִּים דְּבָרָיו וּמִתַּעֲתָעִים בְּנַבְאָיו עַד עֲלוֹת חֲמַת־יְהוָה בְּעַמּוֹ עַד־לְאִין מִרְפָּא: ¹⁷ וַיַּעַל עֲלֵיהֶם אֶת־מֶלֶךְ כַּשְׂדִּיִּים^b וַיַּהֲרֹג בַּחֲוִירֵיהֶם בַּחֲרָב בְּבַיִת מִקְדָּשָׁם וְלֹא חָמַל עַל־בָּחֹר וּבְתוֹלָה זָקֵן וַיִּשֶׁשׂ הַכֹּל נִתָּן בְּיָדוֹ: ¹⁸ וְכָל כָּלֵי בַיִת הָאֱלֹהִים הַגְּדֹלִים וְהַקְּטָנִים וְאַצְרוֹת בַּיִת יְהוָה וְאַצְרוֹת הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו הַכֹּל הֵבִיא בְּבַל: ¹⁹ וַיִּשְׂרְפוּ אֶת־בַּיִת הָאֱלֹהִים וַיִּנְתְּצוּ אֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַם וְכָל־אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל־כָּלֵי מַחְמֵדָה לְהַשְׁחִית: ²⁰ וַיִּגַּל הַשְּׂאֲרִית מִן־הַחֲרָב אֶל־בְּבַל וַיְהִי־לוֹ וּלְבָנָיו לְעַבְדִּים עַד־מֶלֶךְ מַלְכוֹת פָּרַס: ²¹ לְמַלְאוֹת דְּבַר־יְהוָה בְּפִי יְרֵמְיָהוּ עַד־רִצְתָהּ הָאָרֶץ אֶת־שִׁבְתוֹתֶיהָ כָּל־יְמֵי הַשָּׁמָה שְׁבָתָה לְמַלְאוֹת שִׁבְעִים שָׁנָה: ^פ

²² וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לְכָלוֹת דְּבַר־יְהוָה בְּפִי יְרֵמְיָהוּ הַעֵיר יְהוָה אֶת־רוּחַ כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס וַיַּעֲבֵר־קוֹל בְּכָל־מְלָכוֹתָו וְגַם־בְּמַכְתָּב לֵאמֹר: ²³ ס כֹּה־אָמַר כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס כָּל־מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוֹאֲפֶקֶד עָלַי לְבָנוֹת־לוֹ בַּיִת בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה מִי־בַכֶּם מִכָּל־עַמּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵיו עֲמּוֹ וַיַּעַל:

a Ketiv למעול, qere למעול.
b Ketiv כשדדיים, qere כשדדיים.